

Ankomst til Undtagelserne. Det bedste Middel til Afhjælpning heraf var en Fortsættelse af det fynske Dobbeltspor, altsaa fra Fredericia til Aarhus og helst til Langaa eller Randers. Men derom kan der vel neppe foreløbig være Tale under den forhaandenværende finansielle Krise. Derfor er den Opgave, som først og fremmest ligger for, at opnaa Præcision i Toggangen, da de hyppige Forsinkelser ere en frygtelig Ulempe. Hvert Minut, det nordgaaende Nattog, Nr. 917, kan faa tidligere Ankomst til Aalborg, betyder en Fordel for hele Postbesørgelsen og Lokaltrafikken i Vendsyssel, idet de fra Aalborg udgaaende lokale Morgentog, saavel Statsbanetoget Nr. 923 som Privatbanetoget Nr. 13 til Sæby, selvfølgelig skulle afvente bemeldte Eksprestog Nr. 917. Forholdene ere saa slette, at naar jeg om Middagen, f. Eks. i Dag, skriver et Brev til mit Hjem, som kun ligger en halv Mil fra Tolne Station paa Hovedbanen mellem Hjørring og Frederikshavn, kommer det ikke Adressaten i Hænde før i Overmorgen Kl. 10 Formiddag. Det er ca. 2 Gange 24 Timer, og at det dog i vore Dage virkelig er for galt, vil vel ethvert af Tingets Medlemmer indrømme. Sovevognene ere udmærkede, og det er glædeligt, at Skagen i stedse stigende Grad tiltrækker et udenlandsk Publikum, som kan forventes at benytte og paaskønne den udmærkede Sovevogn, hvortil det ikke vilde være ilde, om vi Folketingsmænd havde Adgang, i alt Fald for Rejser til og fra København.

Angaaende den højterede Indenrigsministers Omtale af en mulig Overgang fra Ejendomsskyld til Jordskyld kunde jeg have Lyst til at gøre et Par Bemærkninger. Dette Spørgsmaal interesserer mig som Vurderingsformand overordentlig meget. Men jeg sympatiserer ikke med en Forandring, i alt Fald ikke med en Forandring i dette Øjeblik. At man allerede nu, inden Ejendomsskyldens Resultater fuldt ud kunne ses, vil tage den Sag op, forekommer mig at være noget forhastet. Det vil blive en delvis Tilbagevenden til de gamle Hartkornsskatter med den Forandring, at Hartkornet fremkom efter en Bonitering, altsaa efter Jordens virkelige Godhed, hvorimod Jordskylden bliver, hvad man kunde kalde en Pladsværdi. Og saa vidt jeg ved, skal Vurderingen af Jorden, hvis det skal gaa efter Henry Georges Teori — ja, det er jo nærmest Teori, nogen Erfaring fra Praksis haves endnu kun ubetydeligt til Raadighed —, ske saa vidt muligt efter dens oprindelige Tilstand, altsaa

den, Jorden henligger i eller kan tænkes at have henligget i for nylig, saaledes at et Areal med Opfyldning bliver mere værd, som f. Eks. Frihavnen; der skal Arealet bedømmes efter den Tilstand, det har henligget i umiddelbart før. Man forsvarer Jordskylden for Landets Vedkommende med, at den skulde være mere retfærdig overfor de mindre Ejendomme, hvis Gennemsnitsværdi er en Del større end de større Ejendommers; men da Ejendomme under 8,000 Kr. faa et Fradrag af 2,000 Kr., og Ejendomme til en Værdi af 8,000—12,000 faa et Fradrag af 1,000, er Værdiforskellen til Beskatningen derved noget ophævet. Om dette udgør saa meget eller maaske mindre, end disse Ejendomme altid ville være mere værd efter Areal end de større, tør jeg dog ikke udtale noget bestemt om i Øjeblikket, men det kunde maaske undersøges. Uretfærdigheder vil der dog ogsaa fremkomme f. Eks. derved, at den daarligt stillede Ejendomsbesidder, der i Regelen har de sletteste Bygninger og Jorden i den daarligste Kultur, da han ikke har formaaet at føre bedre Forhold igennem, maa betale en forholdsvis større Skat end den velstillede, idet Forskellen mellem Bygningernes og Jordens Værdi hos ham er mindre end for den velhavendes Vedkommende, der har udmærkede Bygninger. Derved vil den fattige eller mere daarligt stillede Mand faa en større Skat end den formuende. Man kan vel nok sige med nogenlunde Sikkerhed, at Kapitalbesidderne ikke ere utilbøjelige til at anbringe deres Midler i Bygninger, saa der forekommer mig ikke at være Grund til at unddrage disse Beskatning ved kun at optage Jordskyld. Denne bliver ganske vist større, men det kommer til i forøget Grad at gaa ud over de mindre velstillede med de daarlige Bygninger.

Hvorledes Forholdet mellem Land og By vil forrykkes, er ikke let at sige. Det kunde for mig se ud, som det vilde komme til at gaa ud over Landbruget, men der haves intet Materiale til at underbygge en saadan Antagelse, og jeg skal derfor intet paastaa i saa Henseende. Det vil maaske heller ikke faa nogen overordentlig Betydning med Hensyn til Skatten til Staten. Udslaget bliver større i den kommunale Beskatning, navnlig i Kommuner med store Stationsbyer o. l.

Saa vil der blive en meget stor Vanskelighed, og det er med Vurderingen. Den har været ret vanskelig til Ejendomsskylden for Landets Vedkommende, fordi Be-